

רַבִּי יַעֲקֹב גָּלִינְסְקִי וְהַחֲתוּל עִם הַטֶּבַעַת

ספור מפלא על אוצרות אמתיים והשגחה פרטית

הרב הצדיק יעקב גלינסקי
את ה' ואת תורתו בכל לבו.
הוא ידע שהקדוש ברוך
הוא משגיח על כל פרט
בעולם ודואג לכלם.

**ידע הרב:
אין שום מקרה
בעולם!**

בזקצה הרחוב עבד
קצב יהודי ישר וחרוץ.
הוא נשמח בחלקו
והודה לשם על שזכה
לספק בשר כשר לכבוד
לשבת ויום טוב.

יום אחד, הלך הרב לחנות הקצב. כשצעד ברחוב, הביט
לשמים בבטצטחון, יודע שהנשם מכין את מצעדיו.

אִךְ כַּאֲשֶׁר נִכְנַס הָרַב לַחֲנוּת, חִכְתָּה לּוֹ
גְּדוּלָּה. הֶקְצַב הָיָה אָבוֹד מִצֵּעַר: טִבַּעַת
יְהִלּוּם יִקָּרָה מְאֹד אֶבְדָּה וְאִינָּנָה!

מִשְׁפַּחַת הַקָּצֵב חִפְשָׁה עַל הָרֶצֶפָה, מִתַּחַת
לְנִשְׁלָנוֹת וּבָכָל פֶּנֶה חֲשׂוּכָה. הַטִּבְעֵת הִיָּתָה
שׂוּהָ הוּן רַב, וְהִדְאָגָה מְלֹאָה אֶת לִבָּם.

הָרַב לֹא דָאָג. הוּא הֵרִים מִבֶּטוֹ
מַעֲלָה, חֵידָ וְאַמֵּר: "ה' מֶלֶךְ הָעוֹלָם
יֹדֵעַ הֵיכָן נִמְצָא כָּל דָּבָר. אָסוּר
לְהִתְיַאֵשׁ, נִבְטַח בּוֹ!"

מכיוון שלא יכול היה לעזור בחיפוש, החליט הרב לצאת לרחוב.
הוא השאיר את הדאגה בידי הטובות של בורא עולם.

וְהִנֵּה הַשְּׂגָחָה פִּרְטִית! מִמָּשׁ מִחוּץ לַדֶּלֶת, רָאָה הָרַב חֲתוּל רְחוּב מְשֻׁחָק
בְּמִנְשֵׁהוּ מִבְּרִיק... זוֹ הָיְתָה טַבַּעַת הַיְּהוּדִים הָאֲבוֹדָה!

לפתע, מישהו זרק חתיכת בשר ישנה ורקובה. בלי לחשוב פעמים,
עזב הקתול את היהלום היקר ורץ לאכל את הפסלת המסריחה!

הָרַב הָיִים אֶת הַטִּבַּעַת וְהוֹדָה מִקְרֵב לֵב לְנֶשֶׁם יִתְבָּרָךְ. "מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ ה'!" אָמַר, כְּנִשְׁהוּא רוֹאֶה עַד כַּמָּה הַכֹּל מִכּוּוֹן מְלַמֵּעָה.

כְּשֶׁהֵשִׁיב אֶת הַטֵּבֶעֶת, הִקְצַב רָצָה לְהַעֲנִיק לָרַב
בְּשָׂר מְשֻׁבָּח בְּמִתְנָה. אֶךְ הָרַב סִירָב מִיָּד: "אֲנִיחֲנוּ
הַשַּׁבָּת אֲבִדָּה רַק מֵאֲהֶבֶת ה', לֹא בְּשִׁבִּיל בְּשָׂר!"

בְּדֶרֶךְ חֲזָרָה חָשַׁב הָרַב: הֲרִי יֵהְיוּ כֵּזָה
יָכוֹל לְקַנּוֹת לְחֶתוּל אֶכֶל וְחֶלֶב לְכָל יְמֵי
חַיָּיו! מַדּוּעַ וְתֵר עַל הַיֵּהְיוּ בְּשִׁבִּיל
חֲתִיכַת בָּשָׂר וְקוּבָה אַחַת?

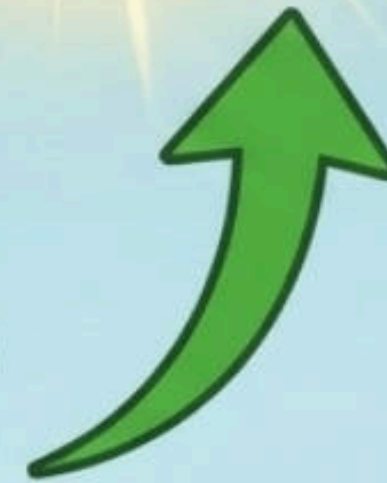
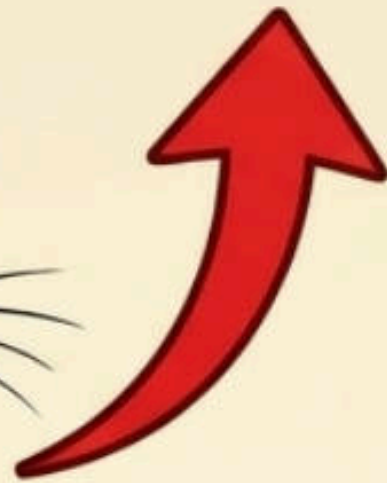

הַתְּשׁוּבָה:

הֶחֱתוּל פָּשׁוּט לֹא מִבֵּין מָה
הָעֶרֶךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יֵהְיוּ.

הָאֵם אֵנִיחֵנוּ לְפַעֲמִים כְּמוֹ הֶחָתוּל?

הַשֵּׁם מוֹשִׁיט לָנוּ יְהִלּוּמִים יְקָרִים וְנִצָּחִיִּים כְּמוֹ תוֹרָה, תְּפִלָּה וּמִצְוֹת.
אַל נִזְרַק אוֹתָם בְּשִׁבִּיל "בֶּשָׂר רָקוּב" שֶׁל עֲצָלוּת, מְרִיבוֹת אוֹ בִּזְבוּז זְמַן עַל מַסְכִּים.

כְּשֶׁאַנְחֵנוּ לִוְמָדִים לְאַהֲבָא אֶת ה'
בְּאַמֶּת, אַנְחֵנוּ מְבִינִים אֶת הָעֵרֶךְ
שֶׁלָּנוּ וּבִוְחָרִים בִּיְהוָה לִוְמִים!

נְשִׂאוֹת לְדִיוֹן בַּכֶּתֶה:

- 1. מָתִי הָיָה לָכֶם קִשָּׁה לְבָחַר
בְּ"יְהוָה" (מִצְוָה/מַעֲשֵׂה טוֹב) בְּמָקוֹם
לְרִדֹף אַחֲרֵי דָבָר שֶׁאֵינוֹ חָשׁוּב?
- אֵיךְ רָאִינוּ בַסֵּפּוֹר שְׂבוּרָא עוֹלָם
עוֹזֵר וּמַשְׁגִּיחַ עַל מִי שְׂבוּטָח בּוֹ?

